

2013. NOVEMBER–DECEMBER

JÓ PÁSZTOR

A JÓ PÁSZTOR ALAPÍTVÁNY LAPJA • 10. ÉVFOLYAM 11–12. SZÁM

Generációs karácsonyok

Bizonyára mindnyájunknak – akár hány évesek is vagyunk – gyerekkorunk karácsonyai a legkedvesebbek. **Akkor még hittük**, hogy a karácsonyfát angyalok hozzák a csomagokkal együtt. Buzgón énekeltük – áhítattal, megilletődve, vagy vidáman, ahogy a szöveg kívánta – a szebbnél szebb régi karácsonyi énekeket, áhítattal hallgattuk a Bibliából a betlehemi történetet, és persze letérdelve imádkozott a család apraja nagyja.

Egyszerű – sőt szegényes – és mégis nagyszerű, boldog karácsonyok...

Aztán elérkezett a **kétely korszaka**. Talán mégsem angyalok...

Majd a **teljes bizonyosság** ideje. A hit elszállt az angyalokkal együtt...

Föl kellett építeni **a felnőttek karácsonyát**.

A kis Jézus is felnőtt. Megváltó Úr Krisztus lett belőle. Az ajándékok megmaradtak, de már mi adtuk egymásnak. Átlényegült a gyermeki öröm is, valamiféle inkább állandó,

mint alkalmi örömmé „felnőtté vált” a hit is...

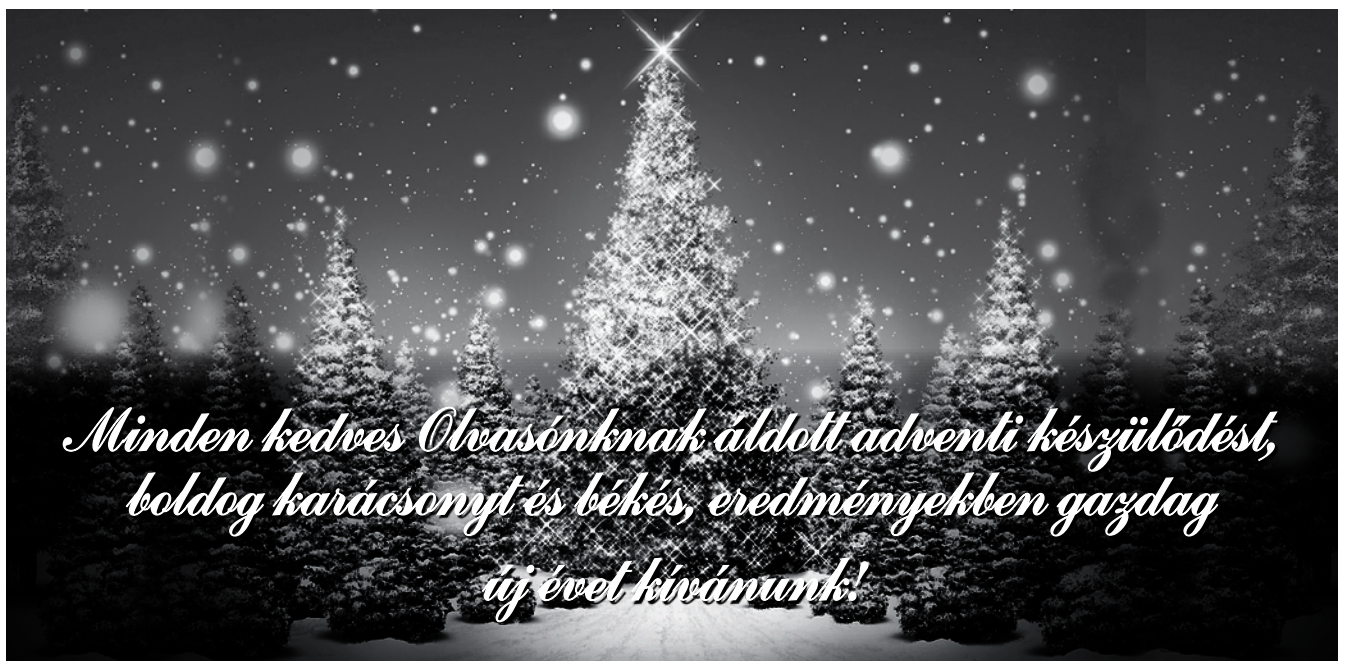
Egyszerre nyertünk és veszítettünk, de inkább veszítettünk („*ha olyanok nem lesztek!...*”).

Megpróbáltunk örömszerzőkké lenni, szerveztük a karácsonyokat gyerekeknek (családban, gyülekezetben, óvodában, iskolában, gyerekotthonban, ahol csak lehetett), felnőtteknek (szintén mindenütt... zenével, énekkel, verssel, jelenetekkel „programokkal”), öregeknek (megint csak mindenütt: gyülekezetben, nyugdíjas házakban, öregotthonokban, kórházakban...), közben nőtt is, meg fogyott is az örömünk.

Valaki nemrégiben a Teológián egy remek kis táblázatban foglalta össze a benne végbemenő változást. A dolgozat címe ez volt: *Mea Culpa* (Én bűnöm). Idézek belőle pár sort: „Fel kellett ismernem, hogy nem vagyok jobb vagy kevésbé bűnös másoknál... Nekem a farizeusi büszkeségből kellett megtérnem; az ítélkező törvényeskedést, a maxi-

malista munkamorált, és a büszke önimádatot kellett Jézus kereszttje alá raknom. Szerettem ugyanis felmutatni a teljesítményeimet, elért eredményeimet, és szerettem megveregetni a saját vállamat. A feladat-orientáltságom miatt a prioritási listámban az elvégzendő cselekedet, vagy maga a program fontosabb volt az élő embernél... Maximalista gondolkodásom nagy terhet rakott rám és azokra, akik a környezetemben éltek. Mindemellett az ítélkező székre (tehát Jézus helyére) is többször leültem, azt gondolva, hogy jogom van ott ülni. Hálás a szívem azért, hogy Jézus Krisztus Lelke által régi bűnös énem meghalt a kereszten Krisztussal együtt, és vele együtt feltámadtam, hogy többé ne én éljek, hanem Krisztus éljen énbennem (Kol 2,12; Gal 2,20).

A legfőbb bűnök, amiket akkoriban észrevettem magamon, a törvénykezés, a maximalizmus, a túlzott feladat-orientáltság, az ítélkezés és a mindezeket összekötő büszkeség és önimádat volt.”

*Minden kedves Olvasónknak áldott adventi készülődést,
boldog karácsonyt és békés, eredményekben gazdag
új évet kívánunk!*

És most hadd jöjjön az említett táblázat, amelyben az első oszlop a régi, a második az új embert jelöli,

versek, énekek, stb.), mint pár kedves – talán vigasztaló, bátorító – szó, egy szívből fakadó mosoly, simogatás.

pörgő maximalizmusunkat kielégítendő, hanem egyszerűen Jézust követve, aki egyszer az idők teljes-

A régi	Az új	Igevers
maximalizmus	szabadság a kegyelemben	Ef 2:8-9 Hiszen kegyelemből van üdvösségetek a hit által, és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.
Feladat-orientáltság	ember-orientáltság	1Kor 13:3 És ha szétesztom az egész vagyonomat, és testem tűzhalálra szánom, szeretet pedig nincs bennem; semmi hasznom abból.
törvényeskedés	engedelmesség szívvel és lélekkel	1Sám 15:22/b Bizony, többet ér az engedelmesség az áldozatnál, és a szófogadás a kosok kövérjénél!
ítélkezés	szeretet	Jak 2:13/b az irgalmasság viszont diadalmaskodik az ítéleten.
büszkeség	alázat	Péld 1:7 Az ÚRnak félelme az ismeret kezdete, a bölcsességet és intést csak a bolondok vetik meg.

persze a dolgozat írójának keresztnevével. Örülnék azonban, ha most a régi után minden kedves Olvasóm a saját nevét gondolná oda, és kívánom, hogy az új rovatba is bekerülhessen mindannyiunk neve!

Igen. Különösen aktív szolgálattelvők problémája ez. Fontosabb a „feladat” elvégzése, mint az ember, akiért azt a valamit teszem. Fontosabbak a külsőségek, a látványos siker – mondjuk a karácsonyi ünnepek során is – mint az ember, akiért Jézus eljött. Fontosabb az ajándék, mint a megajándékozott. Kommersz, sem mire se jó ajándékok („szolgáltatok”,

Az örömszerző akció, az „örömszerző hajsza” nem működik... Szeretem a meghitt karácsonyokat, az ünnepi hangulatot, a különféle korosztályok megnyilvánulásait, a zenét, az éneket. Nem ellenük szólók, de jobban szeretem, többre értékelem a konkrét, karácsonyi és azon túli szeretetteljes lehajlást a szomorú szívűekhez, a megvetettekhez, a szegényekhez, a gyászolókhoz, a megrepedtnádszál-életű, meg épphogy pislogó mécsű, botladozó, tévedező embertársainkhoz – nem a „produkció” kedvéért, nem feladatteljesítési kényszerből, nem

ségén, isteni küldetést vállalva belesimult a mi világunkba, létformánkba, városainkba, falvainkba, széjjeljárva – nem a maga vállalt veregetve – hanem szolgálként élve és halva értünk, a mi örök boldogságunkért. Az igazi karácsonyi ünneplés, ahogy Kempis Tamás megfogalmazta: Imitatio Christi, Krisztus követése, helyesebben utánzása. Úgy élni, ahogy Ő élt. Úgy szolgálni, ahogy Ő szolgált. Úgy karácsonyozni, ahogy ő karácsonyozna ma!

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

Szerkesztői rovat

A Jó Pásztor 10. évfolyamának utolsó számát bocsátjuk útjára. Hálásak vagyunk azért, hogy a lap 10 éven át szolgálhatott mindazoknak, akikhez eljutott – számonként átlagosan 2000 példányban – Magyarországon és a Kárpát-medencében, Európában, Amerikában és Ausztráliában.

Igyekeztünk figyelmi itthoni és külföldi baptista missziós eseményekre (jelen számunkban is olvashatunk egy székelyföldi beszámolót), olyan jelentős kulturális rendezvényekre, amelyek résztvevői részben vagy egészében magyar baptisták voltak (most éppen a Junior Prima Primissima díjas In Medias

Brass rézfúvós kvintett dubai hangversenyéről írunk). Rendszeresen közöltünk rejtvényeket gyerekeknek és felnőtteknek, verseket, énekeket, megtérési történeteket, missziós híreket, stb.

A Jó Pásztor az interneten is elérhető.

E szám megjelenése előtt is kérdéses volt, hogy ki tudjuk-e fizetni a tetemes nyomdászamlát és a szintén igen magas postaköltséget. A szerkesztő, a társszerkesztők és minden munkatárs egyetlen fillér juttatásban sem részesül és szerzői tiszteletdíjakat sem fizetünk. Soha nem kértünk és nem kaptunk állami támogatást és nem pályáztunk. Megfogadtuk, hogy addig folytatjuk ezt a munkát, amíg az Úr kirendeli a rávalót. Bevallom, hogy nem egy-

szer nagyon belefáradtunk az egyébként sok-sok örömet és áldást hozó munkába, és szívesen abba hagytuk volna, de az Úr szavunkon fogott bennünket és mindig küldött segítséget – olykor az utolsó percben – és erőt – gyakran azt is akkor, amikor már nagyon fogytán volt.

Most az év végén szeretném kifejezni mindnyájunk háláját Isten iránt azért, hogy méltat bennünket erre a szolgálatra. Övé a dicsőség! Szeretném kifejezni továbbá köszönetünket mindazoknak, akik hol kisebb, hol nagyobb összeggel, rendszeresen vagy alkalmasszerűen támogatják ezt a missziót. Ők az Úr eszközei.

A hideg beállta előtt sikerült elvégeznünk a létfontosságú – főleg állagmegőrző – munkákat az ala-

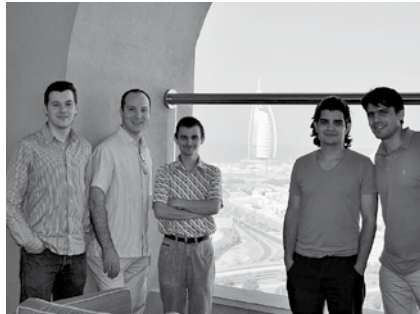

„Nem arany és nem ezüst...”

Gondolatok egy fényűző turné margójára

A fedett sípálya kívülről, egy bevásárlóközpont széléhez illesztve

Az In Medias Brass a szálloda tetején

A Burj al Arab hotel a tengerparton

Több mint kétévnyi levelezés, szervezés és várakozás után 2013 novemberének közepén végre elérkezett az indulás napja: az In Medias Brass rézfúvós kvintett hangszerekkel, bőrröndökkel felpakolva a Liszt Ferenc repülőtérén várta a Dubaiba tartó járatát.

Az elmúlt évek elsősorban a referenciagyűjtésről szóltak az együttes számára: megpróbáltunk a lehető legtöbb nemzetközi versenyen helyezést elérni, valamint bemutatkozni a magyar és a nemzetközi komolyzenei világnak. Ez Isten segítségével és áldásával sikerült is,

pítvány táborhelyén. Kerítésjavítás és festés, zuhanyozók felújítása, festése, a főépület faszerkezetének és a lépcsőkorlátoknak a javítása, festése, kültéri faépületek javítása és festése stb. Most éppen szelídgesztenyével és dióval bővült a gyümölcsös és díszkert. Zár- és riasztójavítás meg sok-sok egyéb mellett teljes a téliesítés. A tél is gyönyörű, de már a tavaszt várjuk.

Továbbra is bátorítjuk azokat, akik megtehetik és indítást éreznek rá, hogy támogassák a Jó Pásztor munkáját!

Minden kedves Olvasónknak áldott, békés karácsonyt és eredményes, boldog új évet kíván a szerkesztő:

*Dr. Almási Mihály
lelkipásztor*

éppen ezért bízunk abban, hogy a versenyek után a koncertezés jelenti majd legfőbb tevékenységünket – talán az országhatárokon túl is. Emiatt ez a turné egy valódi mérföldkő a kvintett életében. Megpróbáltunk rá tudásunkhoz mérten a lehető legjobban felkészülni, valamint olyan műsort összeállítani, ami értékes, sok mindent megmutat a magyar zenéből, ugyanakkor mégis élvezheti majd egy számunkra teljesen új közönség.

Az út Dubaiba öt és fél óra Budapestről, az időeltolódás pedig plusz három óra, így ottani idő szerint este kilencre érkeztünk a fél egykor induló géppel. Az érkezés után az adott okot az izgalomra, hogy az elektronikusan megkapott és magunknak kinyomtatott vízumokon vajon észreveszik-e, hogy a csapat trombitásainak össze van cserélve a fényképe az adatlapjaikon, tehát a nevük felett nem a saját képük látható. Amikor az első trombitásunk állt a határőr elé, lélegzetvisszafojtva figyeltük a fejleményeket, és volt is egy kritikus pillanat, amikor a vízumot ellenőrző hivatalnok másodszor tekintett fel a papírok közül. Végül azonban egyetlen szó nélkül lepecsételte a vízumokat, és beléphettünk az országba, ami számunkra egy meglehetősen új világot jelentett.

Széles utak, vadonatúj autók, fényűző szálloda és hatalmas épületek. Egyszerre volt szurreális, futu-

risztikus és valahol egy kicsit nyomasztó is. Helyi arabokkal egyáltalán nem tudtunk érintkezni, még a koncerten sem láttunk senkit, annál többet beszélgettünk viszont a bevándorlókkal: kedves, közvetlen indiai és pakisztáni taxisokkal, illetve a koncertet szervező svájci és ukrán-holland hölgyekkel.

Az egyetlen koncertünknek nagy sikere volt. Megtudtuk, hogy Dubaiban annyira nincs érdeklődés a komolyzene iránt, hogy a legnagyobb koncerttermük az a mintegy 550 fős színházterem, amelyben mi is játszottunk. A szervezők munka és család mellett önkéntesként vesznek részt az évi 10-12 koncert megszervezésében, és a szponzorok felkeresésében, ami elmondásuk szerint még Dubaiban sem egyszerű feladat.

A szállodánkból három ikonikus épületet is láthattunk: az első egy 85 méter magas, fedett sípálya, ahol a nyáron nem ritkán 50 °C-os melegben is átlagosan –3 °C-ot tartanak. Az emberek több száz méternyi pályán síelhetnek, szánkózhatnak, van libegő szerű felvonó, és pingvin show-t is lehet látni. Mindezt a sivatagban... Illetve a sivatagban felépített téiben. A másik a Burj al Arab volt, magyarul Arabok Tornya, amely a Dubai szimbólumaként is ismert vitorla alakú szálloda volt, amely a világ egyetlen hét csillagos szállodájaként ismert. Nem szeret-

A bevásárlóközpont központi tere, melynek egyik vége a szálloda, másik a sípálya

Olcsó vízi taxi Dubai belvárosában

ném megtudni, mennyibe kerül itt egy éjszaka... A harmadik épület a Burj Khalifa, amely jelenleg 828 méterrel és 168 emelettel a világ legmagasabb felhőkarcolója. Ez közelről szinte befogadhatatlan méret. Eszembe jutott az a bizonyos épület, amelyet szintén úgy kezdtek építeni, hogy „teteje az égig érjen”, mondván: „szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész föld színén.” (1Móz11,4). Bármilyen lenyűgöző látványt jelentettek, főleg ez az utóbbi félelmetes és nyomasztó hatást keltett. Az az ének járt a fejemben, amelynek első versszaka és refrénje így szól: „Nem arany és nem ezüst, nem kincs az óhajom; Tudni csak azt szeretném: Uram szeret vajon? Nincs nyugalma lelkemnek, bizonyosságot vár: Élet könyvébe vajon, nevem beírva áll? Hogy nevem ott álljon, csakis azt

kívánom, hogy az Élet könyvébe beírva ott álljon!” (BGyÉ 247)

Felkaptott hely Dubai, sokkal több külföldit látni, mint helyi lakost. (A közhiedelemmel ellentétben Dubai költségvetésének már csak 6%-át adja az olaj, az elsődleges bevételi forrás a turizmus.) Magyar „hírességek” és jómódú emberek is gyakran választják úti céljuknak. A turista valóban hatalmas épületeket, lehangoló fényűzést és luxust láthat, a kérdés azonban az, hogy miért érdekel ez minket? Mi a vonzó az ilyen helyekben? És mit jelent, ha valaki elmondhatja magáról, hogy járt ebben a ma híres/hírheldt, felkaptott emírségben? Számomra sokat jelent az, hogy koncertlehetőséget kaptunk, a figyelmes és jó szervezés, hogy megbecsülték a munkánkat, és természetesen az is, hogy „világot láthattam” – nem azt akarom mondani,

hogy nem éreztem jól magam; de nem érzem magam többnek, vagy fontosabbnak csak azért, mert Dubaiban jártam. Amennyire pedig mégis, azt jobb lenne inkább elengedni, mert csak a büszkeségemet táplálja. Sokkal jobb arra a helyre készülni, amely nem fényűző, mégis fényes, ahol olyan lenyűgöző szépség vár minket, amely nem az emberi nagyraagyásból származik, hanem Isten szeretetéből:

*„Mennyei Jeruzsálem,
minden útja fényes,
És tizenkét kapuja, drágakövel ékes,
Hol hangos hárfák pengnek,
hol nincs a bú jelen.
Halleluja! Tudom már,
ott van az én nevem.”*
(BGyÉ 247)

*Bazsinka József
MA teológiai hallgató*

Székelymuzsna a dombvidéki halmazfalu

Székelymuzsna közigazgatásilag a Hargita megyei Derzs községhez tartozik. Székelyudvarhelytől 27 km-re, Hargita, Maros és Brassó megye határán található. A falu 525-600 m magasan fekszik, keleten a Halom-hegy (667 m), északon a Lik-tető (816 m) szegélyezi.

A falu régi temploma 1283-ban már megvolt, ez valószínűleg a mai Szentegyháza nevű dűlőben állott. Mai református temploma a 15. században épülhetett, 1642-ben az unitáriusok kapták meg, de 1647-től újra a reformátusoké lett. 1704-ben a császáriak pusztítják, majd 1802-ben földrengés rongálta meg. Unitárius temploma 1701-ben épült. A falu népessége csúcs létszámát 1910-ben érte el, amikor 1011-en éltek itt. 1992-ben 485 lakosá-

ból 483 magyar és 2 román volt. A 2002-ben tartott népszámláláskor már csak 292 személyt talált a faluban, és ebből 283 a magyarok száma. A faluban jelenleg 1–4 osztályos iskola működik.

E falut halk szavú, dolgozó emberek lakják. A lakosok többsége állattenyésztésből és mezőgazdaságból él. A nehezen megművelhető föld helyett azonban már sokan más szakmát választottak. Napjainkban egy jó hírű sajtógyár is működik Székelymuzsnában. Az eltelt évek során, aki tehetett, egy jobb élet reményében elhagyta szülőfaluját. Aki pedig maradt a faluban azok között egyre több, az idős és a nő. Az átlagéletkor ma elég magas a faluban.

(Forrás: Internet)

Imaházavatás Székelymuzsnán

E lap hasábjain már többször is találkozhattak a kedves olvasók olyan beszámolóval, amely eredetileg kulturális programként indult, aztán hogy, hogy nem – „Az Úr csodásan működik, de útja rejtve van...” – valahogy mégis átváltott hangsúlyozottan közösségi-missziós élménnyé, áldásokat és meglepetéseket tartogatva az abban résztvevők számára.

Így történt számomra is ez év októberének első hétvégéjén, amikor is néhány napos erdélyi utazáson vehettem részt. A program eredetileg a Székelyudvarhelyi Városi Kórus jubileumi ünnepsége volt, amelyre több belföldi és határon túli magyar vendégénekkart is meghívtak, köztük a Tatabányai Vegyeskart, akiket gyakran kísérek zongorán–orgonán. Már a nyári felkéréskor abban a reménységben mondtam igent az utazásra, hogy hátha lesz módom találkozni – ha csak egy órára is – a környékbeli gyülekezetek valamelyikével, hittestvéreimmel. De hogy a jó Isten mit készített el számomra – azt álmodni sem mertem volna....

Az utazás közeledtével bejelentkeztem *Budai Lajos* lelkipásztor testvérhez –válaszában már az első kedves meglepetések értek; pl. vállalták vendéglátásunkat (időközben csatlakozott Zsolt öcsém is a csoporthoz), aztán: az eredetileg csütörtök esti Istentiszteletet a kedvünkért „kapásból” áttette a gyülekezet péntekre, hogy találkozassunk egymással, sok szép közös ének eléneklése által is örülhessünk az Úr előtt.

Szombat délelőtt a kirándulás első pontjaként a Parajdi Sóbányában kialakított kápolnában énekelt az énekkar mintegy 20-25 perces műsort, az egyházi énekek hallatán sokan odasereglettek, s a koncert végén örömmel üdvözöltük egymást az épp ott tartózkodó hívó unokatestvérünkkel... Valahogy olyan konkrét volt azt átélni ott: „Ti vagytok a föld sója...”. A program része volt az aznap megrendezett „Töltött káposzta Fesztiválon” való kóstoló is, örömmel tapasztaltuk a székely vendégszeretetet, az ízes beszé-

det, a térség jól érzékelhető gazdasági fejlődését, a gyönyörű tájakat, a Hargita havasait. Budai testvér gondos vendéglátónak bizonyult, kivitt minket a Hargitai Baptista Táborba is, valamint találkozhattunk Veress Ernő lelkipásztorral és feleségével is otthonukban.

A látogatást és kedves lelki beszélgetést követően visszaindultunk Székelyudvarhelyre, elköszöntünk a Budai házaspártól – őket Zilahra szólította a másnapi szolgálat (lelkipásztor beiktatás), minket pedig a helyi Művelődési Házba a kórustalálkozó. A sok szép elhangzó kórusmű között a közönséget (és engem is) leginkább Szokolay Sándor: *Ima rontás ellen* c. kórusműve ragadta meg, melyet negyedszázada írt a szerző az erdélyi falurombolások elleni tiltakozásul. A művet a Galántai Vegyeskar kiváló előadásában hallhattuk.

Másnap, vasárnap – akárcsak előző nap – verőfényes napsütésre bár, de hideg reggelre ébredtünk. Szívünket azonban átjárta az öröm: a kb. 25 km-re lévő Székelymuzsnára indultunk, imaházavatási ünnepségre. A hepe-hupás úton mintegy 45 percig tartott az út, aggódtunk, hogy visszafelé már nem tudjuk, hogyan megyünk, ezt nem bírja ki egy lengéscsillapító sem... A hazai autóipar azonban jól vizsgázott: időben csatlakoztunk a hazainduló énekkarhoz... S hol is voltunk?

Székelymuzsna kis magyar falu, lakosainak száma az ezret sem éri el, lakosai református, unitárius és baptista közösséghez tartoznak. A mintegy száz éve épült kis imaház falazata már többször megrongálódott, megsüllyedt – és az idén tavasszal feltett kérdésre, hogy „akkor most mit csináljunk testvérek?” – az volt a válasz, hogy „építsünk újat!”. A szándékot elhatározás és tett követte, teljes testvéri egységben épült fel a mintegy 70 fős gyülekezet kb. 100 férőhelyes imaháza, korszerű alapozással, hőszigeteléssel.

Veres Ernő nyugalmazott lelkipásztor a Romániai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke hirdeti az igét

Akik befértek az imaházba, azok lelkesen énekeltek

Veres Ernő, Kónya Dénes, Tóka Szabolcs

Az ünnepségre megérkezve igazi baptista fúvószenekar hívogatta az érkezőket az ünnepélyre, szép hangzással játszó testvéreink felhangolták a szívünket. Majd az imaórát vezető testvéreink, *Nyári Jenő* (Magyarországról) és *Vékás Zsolt* hálaadásra buzdító szavai után *Máté Zoltán* gyülekezetvezető testvér ismertette az építkezés történetét, videó-bejátszással is illusztrálva a 95 napos rekordidőszakot. Majd a 95. Zsoltár felolvasásával ajánlotta fel Istennek az új imaházat. (Ez a 95-ös szám más októberi vonatkozásból is ismert... Wittenberg). Az ünnepségen részt vettek és köszöntötték a gyülekezetet *Újvárosi Katalin* unitárius lelkész, *Moldován Radu* református lelkész, majd *Zoltáni Csaba* polgármester. Valamennyien a hívők közös összefogása mellett tettek hitet: a bibliai, keresztyén normák vállalásának kifejeződése az Úr házában féltő szeretete is. Az ünnepi igehirdetést *Veress Ernő* nyugalmazott lelkipásztor, a Romániai Magyar Baptista Szövetség tiszteletbeli elnöke végezte. A megélt és küzdelmes lelkipásztori szolgálata rendkívüli hitelessé teszi a Krisztus evangéliumának hirdetésére. Noha külső látása megromlott, a belső lelki látása fényesen és tisztán hirdeti a Világ Világosságát.

Számunkra öröm volt és ajándék, hogy részt vehetünk e gyönyörű ünnepélyen, szolgálhattam a hangszer mellett, gyönyörködhettem a lelkesen és buzgósággal éneklő gyülekezet éneklésében. Isten áldja meg erdélyi testvéreinket, akik az élet „Nagy Menetelésében” már oly sokszor példásan helytálltak!

Tóka Szabolcs

Születésnapi köszöntő: Gerzsenyi Sándor 80 éves

Kedves Sándor!

Sok-sok áldással halmozott el téged az Úr nyolcvan éven át. Említhetném szüleidet, testvéreidet, a gyülekezeteket ahol felnőttél, az elhívást, a szemináriumot, talentumaidat, a hozzád illő segítőtársat, Marikát, családodat, a gyülekezeteket ahol szolgáltatok, közegyházi munkádat, stb.

Az áldások vonzata az „átok”, ami leginkább az összeférhetetlen munkatársak és hűtlen barátok irigységében nyilvánul meg, a sok nyomorúság, (szorongattatás), amin keresztül kell vergődnünk a „tisztítóútz”, ami nemcsak tisztít, de éget is. Én is tudom, hogy miről írok itt, Te még jobban!

Kezdhethetném felsorolni közös munkáinkat, a szerkesztést itt-ott, a versesköteteket, a Jó Pásztor, a konferenciákat, de ezt is mind jól tudod.

Marad hát a születésnapi jókívánság: Áldjon meg az Isten! (Így már lassan elfelejtjük megnevezni az Örökkévalót, a Mindenhatót).

Szóval: „**Áldjon meg az Isten mind a két kezével!**”

Sok szeretettel:

Misi és Marika (Almásiek)

**A JÓ PÁSZTOR megtalálható az interneten is:
www.jopasztor.baptist.hu**

Égő gyertya

*Nyolcvan éve volt a kezdet,
Mikor szívem verni kezdett.*

*Drága apám járt előttem.
Az ő nyomdokába léptem.*

*Jézust megláttam keresztyén.
Akkor lettem én keresztyén.*

*Mert mikor a Hegyre néztem,
Hirtelen kigyulladt mécssem.*

*Csöpp, gyertyányi volt a fénye...
Mögöttem a „rémek réme” –*

*Csapkodott, hogy hitem lángja
Kialudjék. Mert meglátta:*

*Ez lesz az én hivatásom.
Úr Jézus lett a Barátom.*

*Szíve táján mintha volna
Egy mély döfés régi foltja.*

*„Érted halt!” – Apám kiáltja.
Árnya rám borult vigyázva.*

*Mécssem már kis kézi lámpa...
S elindulok a világba.*

*Tudom, hiszem, látom, érzem:
Mentés lesz a küldetésem.*

*Örök ösztön: Menni kéne!
S növekszik a lámpám fénye.*

*Nincs megállás. Hív a holnap.
Bátorító hangok szólnak.*

*Azóta csak futva járok...
A hangok közt van egy „álnok”.*

*Lasszót dob rám. Visszahúzna,
Árnyával utánam kúszva.*

*Ám a Kereszt győzedelmes.
Véd egy nagy kéz. Erős, selymes.*

*Lángom óvja, fényem szítja.
Nem fordulhatok már vissza.*

*Hegyen, völgyön átvezérelt.
Néha feddett, máskor kérlelt.*

*Haladj, fiam, és világíts.
Kötelesség semmi más nincs.*

*Az égiek parancsolják...
S vár az örök Világosság!*

Gerzsenyi Sándor (2013. 07. 02.)

„...Hogy lássák...”

Abszolválok „Bibliából”.

Élet-iskola.

*Aki végül majd osztályoz:
nem téved soha.*

*Megnyitom szent tankönyvemet
és az Ige szól.*

*„Hogyan lenne látható, ha
semmi sincs sehol?!”*

*Völgyben épült fészker voltam,
nem torony – hegyen.
Elzárkóztam mindenkitől,
nehogy baj legyen.*

*Értékeim széfbe zártam...
Majd előveszem,
S ha jön a nagy elszámolás,
tele lesz kezem.*

*Itt van, ami a tied volt!
Semmi híja sincs! –
De hogyha nem gyarapodott,
mit ér az a kincs?!*

*Vigyétek e hitvány szolgát!
Börtönöm „csodás”!
Mély, sötét, és hallatszik a
fogcsikorgatás.*

*...Ki most indulsz a hit útján,
vállald hitedet!
A tanítvány sosem fél és
sosem hiteget.*

Gerzsenyi Sándor (2013. 07. 02.)

„Neveden szólítottalak”

És szólt hozzám az Úr!

Bevallom, vakmerőség

*Állítani, hogy úgy beszélt velem,
mint ember barátjával.*

Sorsdöntő, áldott dialógus.

Meghívott. Mondta, legyek a szolgálja.

Ez megállított. Szolgálja legyek?

Hátrálva mondtam: Nem! Szolga soha!

Ám fölfénylett előttem Golgota.

Fel volt feszítve... Ő is rabszolga volt?!

Vállalta. Koldus lett a kis Királyfi.

Apám szerint énértem. És helyettem.

Szolgált. Szenvedett. Végül fára vonták.

Két gyalulatlan cédrus-gerendára.

Három óra tájt kilehelte lelkét.

Sebtében egy új kősr nyelte el

Megtépett, véres, összezúzott testét.

Persze feltámadt harmadik napon,

Mert Isten is volt, nem csupán egy ember.

Mint élő Úr, egyszer megszólított.

Megbízott. Mondta, legyek a szolgálja.

És lettem. Vagyok. – Már nincs hátra sok.

Ő az Uram. Bár nem vagyok rá méltó,

Hogy szolgáljának mondjam magamat.

Mellette, érte és ügyéért.

Érted éltem, Megváltó Krisztusom.

Ebből az üdvből már csak egy hiányzik.

Kimondom, pedig balgaság, tudom,

Hogy meghalhatnék érted, nagy Királyom...

Habár én nem bírnám a szenvedést.

Elkezdenének kínozni keményen,

S én rögvest belehalnék. A szívem

Törékeny, gyöngye. Megállna azonnal.

De akkor láthatnálak. Ötelném válladat.

Majd leborulnék előtted a porba.

Mert ennyit érek csupán, Jézusom.

Nem vagyok méltó országodba menni.

De hogyha mégis, nagyon megköszönném.

Kiszolgálnálak, Uram, mindörökké!

Gerzsenyi Sándor, (2013. 07. 05. – Pécs)

VÁCI HÁLAADÓ NAP

Az ifjúság énekel

Meláth Attila lelkipásztor testvér imádkozik

Az Úrszta a hálaadónapi oltárral

Dr. Almási Mihály testvér ígét hirdet

November 3-án összegyűlt a Váci Baptista Gyülekezet a hálátlanság kultúrájában „ellenkultúrát” (John Stott) képviselve hálaadó ünnepet ünnepelni. Ilyen megálló, visszaemlékező, eszméltető alkalmak kapcsán mindig eszembe jut József Attila kiváló műve (A Dunánál), amiben arról ír, hogy a rakodópart alsó kövén ülve nézi, hogy miket visz magával az ősi folyam és emlékezik. Ezen a napon mi is Isten jelenlétében „leülve” emlékezhettünk az elmúlt esztendő áldásaira. Örömekre és nehézségekre is, amiket Atyánkkal együtt élhettünk át/meg.

Mindannyiunk tapasztalata Dávid bizonyágtétele, amit a 62. zsoltárában a következőképpen fogalmaz meg:

„Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, erős váram, nem ingadozom.” Majd szinte szó szerint megismétli e verset egy fontos szóval kiegészítve: „Csak ő az én kösziklám és szabadítóm, nem ingadozom sokáig.”

Azt gondolom, hogy mindannyian e tapasztalattal voltunk együtt közösségben Isten házában, hogy hálát mondjunk, adjunk, áldozunk.

A délelőtt folyamán Várady Endre lelkipásztor vezetett a hálaadásban az 1Tim 6,6-10 alapján. Milyen érdekes kapcsolat: Istenfélelem (kegyesség) meglelégedéssel. Igen, a kegyesség jellemmez minket, de vajon ez mindig párosul meglelégedéssel? (Ami persze nem igénytelenség.)

Délután Dr. Almási Mihály lelkipásztor testvér szolgált közöttünk a Mt 11,25-26 alapján, amiben Jézus Krisztus speciális hálaadását vizsgálhattuk meg, és ebből kiindulva a saját életünket, hálánkat. Láthattuk és tapasztalhattuk, hogy hálát adni jó, nekünk jó! A hálaadás gyógyszer. A hálánk központi oka a jó kegyelem: Isten úgy szerette e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta értünk. Ő meghalt helyettünk, miattunk, érettünk.

Az ünneplést úgy délelőtt, mint délután különböző ének, zenei, prózai szolgálatok színesítették, amik mind a hálaadásunkat segítették.

Hálás vagyok ezért a napért, hogy nemcsak egyénileg és családiag adhattunk hálát Urunknak, hanem gyülekezetileg is e szép őszi napon. Adja az Úr, hogy a hála életmódunkká legyen!

Floch Gábor Barnabás

A Kéri család megtérésének története

Szüleim gyerekkorukban Kolozsváron ugyanabban a bentlakásos iskolában tanultak. Az iskola magyar volt, ahová csak magyar hallássérült gyerekek jártak egész Románia területéről. Az oktatás hétfőtől szombatig tartott, ezért a tanulók általában csak ünnepek alkalmával, (karácsony, húsvét és nyári szünet) idején mentek haza a nagy távolság miatt.

Amikor a szüleim egy-egy ilyen ünnepen otthon voltak saját családjukban, apukámat mindig a baptista templomba vitték, apai nagyszüleim Székelyhídon laktak.

Anyukám szülei Szilágypercenyben laktak, ők reformátusok voltak. Édesanyám szeretett volna templomba menni, de őt soha nem vitték magukkal, mert siket. Egyik ismerőse, Balla Magda megtudta ezt, és elvitte magával a baptista imaházba. Így nőttek fel, amikor éppen otthon voltak, tudtak templomba járni, amikor az iskolában voltak, akkor nem.

Isten terve volt, hogy később ők ketten összeházasodtak. Ezután eldöntötték, hogy a baptistákkal szeretnék tartani a kapcsolatot, de anyukám rokonai azt javasolták, hogy inkább a reformátusokhoz járjanak. Ők ezt elfogadták, de szívük a baptistákhoz húzott. Később Nagyváradra költöztek, és 1988-ban átszöktek Magyarországra. Hogy miért tették ezt? A Ceausescu

rendszer idejében az országban elnyomás volt, éhezés, a hívő emberek állandó félelemben éltek, rendszeres zaklatásoknak kitéve. Édesanyám első terhessége idején leánygyermeket várt. Az akkori törvények szerint kötelező volt a gyermekszülésig dolgozni, és semmilyen kedvezmény nem illette meg a várandós anyákat. A munkahelyi túlórázások és egyéb megpróbáltatások miatt nem bírták már elviselni a sok szenvedést. Ekkor úgy döntöttek, hogy Magyarországra átszöknének. Apukám rokonai éltek itt, és egy hétre kértek vízumot családlátogatás címén. Amikor letelt az egy hét ők nem mentek vissza Romániába.

Elérkezett a szülés ideje, de a gyermek halva született. Újabb sok-sok szenvedés, megpróbáltatás következett életükben. Munkát, szállást kellett keresniük. Két siket családtól kaptak segítséget: Szűcs Zoltán és családja, valamint Körmendi Páltól. Ő elvitte szüleimet Zsíros József református lelkészhez, aki nagyon sokat segített szüleimnek. Sikerült albérletet szerezni és munkát kapni, de még nem voltak magyar állampolgárok. Az életük lassan javulni kezdett. Apukám házigyári munkát végzett, ahol a főnöke nagyon elégedett volt a munkájával, ezért segített abban, hogy szüleim saját lakáshoz jussanak.

1991-ben megszülettem én, majd 1993-ban az öcsém. Ebben az évben sikerült megszerezni a magyar állampolgárságot is. Anyukám rendszeresen járt a református templomba, de szinte semmit nem értett hallássérültként, mivel nem volt jeltolmácsolás a templomban. Mi, a testvéremmel úgy

nőttünk fel – mindketten siketek vagyunk – hogy jártunk a templomba, de valójában semmit sem értettünk az ott elhangzottakból. Egyébként Debrecenben, a siket iskolában mind a ketten részt vettünk a református hittanoktatáson, ahol rövid bibliai történeteket tanítottak nekünk. A nyári szünetet a romániai nagyszüleinknél töltöttük. Apai nagyapánk a baptista imaházba vitt el minket. Először ott találkoztam a baptistákkal, és nagyon szimpatikusak voltak számomra, éreztem a szeretetüket. Mégis, a hitről, Istenről, megváltásról úgy mélyebben nem tudtunk semmit. Annyit azért megértettünk, hogy Istenben hinni kell, de ennél többet nem tudtunk róla sem a szüleink, sem mi, gyerekek.

2006-ban súlyos beteg lettem. Szüleim nagyon megijedtek, és fohászolni kezdtek Istenhez, de ők sem tudták, mit kell tenni, hogy gyermekük meggyógyuljon az agydaganatból. A debreceni kórházban voltam, amikor Bokros Andrea a református lelkipásztorral meglátogattak. Andrea nyakában láttam egy kulcstartót, amelyen a baptista felirat volt olvasható. Anyukám is észrevette és kérdezte, hogy baptista-e? Andrea ismerte a jelnyelvet, így könnyen tudtunk beszélgetni. Elmondta, hogy van egy baptista gyülekezet Budapesten, ahová csak siketek járnak és a vezetőjük Kovács Imre. Szüleim meglepődtek, mert Imre is Romániából való és ismerték őt. Andrea odaadta Imre telefonszámát. Így történt a kapcsolatfelvétel.

2007 tavaszán Kovács Imre feleségével együtt meglátogattak minket. Anyukám nagyon boldog volt, amikor találkozott velük. Mivel Imre is siket, ezért jelnyelven tudtak kommunikálni. A szüleim sokat kérdeztek Istenről, a Bibliáról. Anyukám azt gondolta, hogy Isten büntetése az én betegségem,

de Imre elmagyarázta, ez sokkal inkább Isten akarata, és az Ő terve. Imre tanítása alapján egyre többet értettünk meg az Isten üzenetéből.

Nyáron első alkalommal családdunkkal elmentünk a siket táborba. Nagyon pozitív hatással volt ránk, hogy egész nap együtt voltunk hívő testvérekkel, Bibliát tanulmányoztunk és beszélgettünk velük. Sokat imádkoztak a szüleim és a gyülekezet is a gyógyulásomért. Az imáinkat Isten meghallgatta, mert meggyógyultam. Ezt az orvosok is csodának tartották. Most már a családom is tudta, hogy Isten akaratából történt minden. Együtt döntöttünk, hogy befogadjuk Jézust a szívünkbe, elfogadjuk a bűnbocsánatát és Őt követjük egész életünkben. – Anyukám azonban attól félt, hogy ha a baptisták közé fog tartozni, akkor a romániai rokonai részéről sérelem, bántás fogja érni. Neki ezért nehéz volt a döntés, mert ezt is fel kellett vállalnia. Sokat imádkoztam Istenhez azért, hogy valódi legyen az édesanyám megtérése is.

Egy romániai rokonunk temetése után együtt volt a család és akkor anyukám elmondta, hogy a férje és két fia be akar merítkezni és Jézust követni. Azt is elmondta, hogy ő fél, hogy a reformátusok mit fognak szólni ehhez. Akkor a nagybátyám azt mondta anyukámnak: „Ha te a világban maradsz, olyan leszel, mint egy kutya, aki le van láncolva az ól mellé. Nem akarsz, hogy a láncok leoldódjanak rólad?” – Ez a két mondat elég volt ahhoz, hogy anyukám megértse, mit is jelent a megtérés.

2008. augusztus 2-án Szokolyán a Siket Gyülekezet bemerítést tartott, és az egész családom egyszerre pecsételtük meg Krisztusba vetett hitünket, az életünket Krisztussal.

*Kéri József
teológiai hallgató*

Karácsonyi kopogtatás

Szöveg és zene:
Tóka Szabolcs
2013.

Moderato

Előjáték F B \flat A Dm Gm C 4 C

F B \flat F F 7 B \flat B \flat m F

Ka - rá - csony es - te Va - la - ki ko - pog - tat szí - ved aj - ta - ján.

F C F Dm G 4 G C

Szál - lást kér a Szent Csa - lád, a kis - ded Má - ri - a kar - ján.

F B \flat F F 7 B \flat B \flat m A D

Kész vagy - e, hogy be - fo - gadd az é - gi Űd - vö - zi - tót, ki a

Gm C Dm G G 7 C C 7

menny ho - nát el - hagy - ta, és a bű - nös föld - re jött. Ó,

F B \flat H $^\circ$ C 4 C

szép ka - rá - csony, szent ö - röm, a sze - re - tet ün - ne - pe! Mert

F Am Dm Gm F/A G/H C

Is - ten el - küld - te Fi - át, ő a Bé - ke Fe - je - del - me.

F B \flat B \flat m A Dm

Sze - lid han - gon ko - pog - tat, most nyisd meg szí - ved aj - ta - ját,

F 7 /C B \flat Gm C 4 C 7 F

fo - gadd be Őt szí - ved - be, az ég és föld U - rát.

Karácsonyi könyv-, CD- és DVD-ajánló

Karácsonyi ajándéknak ajánljuk: **Gerzsényi Sándor: Fölfelé a hegyoldal** c. vers és prózai kötetét, valamint néhány CD-t és DVD-t. Ez utóbbiak teljes egészében, vagy részben karácsonyi énekeket is tartalmaznak.

Gerzsényi Sándor: Fölfelé a hegyoldal (verseskönyv) 2000 Ft
Héthalmi: „A világ Üdvözítője” CD és DVD 2000 Ft
Héthalmi: „Maradj velem!” CD és DVD 2000 Ft
„Jó Pásztor, Jézus...” CD 1500 Ft

Gerzsényi Sándor: A századik (verseskönyv) 1500 Ft
Dr. Almási Mihály: Ezredfordulók. 1900 Ft
Dr. Almási Mihály: Kegyelem minden 2900 Ft

Kiadványaink megrendelhetők:

Jó Pásztor Evangéliumi Könyvterjesztő Szolgálat
1431 Budapest, Pf.: 171.
Tel: 06-20/886-0712
E-mail: jopasztor@baptist.hu

Egy karácsonyi ének története

Csendes éj...

A karácsonyfa ünnepi fényeinek milliói énekelik világszerte az egyik legismertebb karácsonyi éneket. Németül *Stille Nacht, heilige Nacht*, magyarul *Csendes éj, szent-séges éj...* Dallama és szövege egyszerű, bensőséges hangulatot és meghatottságot sugárzó, Jézus megszületésének örömét zengő ének. Olyan egyszerű és tökéletes, mint a népdal. Sokáig annak is hitték vagy Mozart ifjúkori zsenigéjének. Hosszú évekig homály fedte a dal keletkezéstörténetét. Osztrák és német földön már évtizedek óta áhíttal zengték. Kottája és szövege hatalmas példányszámban jelent meg, de a komponista és a szövegíró neve hiányzott a partitúráról.

A történet 1818-ba nyúlik vissza. Ausztria és Bajorország határközsége volt a Salzburg közeli Oberndorf falucska. A Salzach folyó partján elterülő osztrák község olyan szegény település volt, hogy még papot sem tudott eltartani. Csak kiegészítő lelkészre futotta, aki az advent napjaiban kétségbeesve vette észre, hogy a Szent Miklós-templom egeire más élelem híján elrágcsálták az orgonafújtató bőrrészeit. Az elnémult orgona megjavítására a hangszerjavító – talán a nagy hó miatt – nem érkezett meg időben. A 26 éves Josph Mohr, a fiatal pap lázasan törte a fejét, hogyan tartsa meg a szentesti éjféle misét orgona nélkül. Szinte elképzelhetetlennek tűnt, hogy zenekíséret nélkül énekeljék az ismert karácsonyi énekeket. A szükség s az ünnep méltó dicsérete sugallta a megoldást. December 24-e délutánja volt, amikor leült kisasztalához, s gyorsan papírra vetett egy karácsonyi ihletben fogant dalocskát. Lovas szánon hajtott nagy sietve a szomszéd faluba, Arnsdorfban lakó barátjához. A 31 éves kántortanító, Franz Xaver Gruber gitárján hamarosan fel-

csendült a dallam. Azt gondolta ki a két szerző, hogy a rögtönzött dalt a templomi gyermekkórusnak gyorsan betanítják. Így történt, hogy azon a karácsony éjszakán orgona helyett gitárkíséret mellett szárnyalt a dal, Mohr a tenor szólamot, Gruber a basszust énekelte.

Tetszett a falusiaknak a szívhez szóló alkalmi dal. El is dicsekedtek vele a végül csak betoppanó orgonajavitónak, s elénekelték neki. Ő is elbűvölve hallgatta a harmóniát sugárzó dallamot és a magasztosan egyszerű szöveget. Azonnal leírta, lekottázta és magával vitte tiroli otthonába. A következő karácsonyeste a mester orgonakíséretével már Fügenben is felcsendült a *Stille Nacht*. A falu büszkeségei, a gyönyörű hangú Rainer lányok énekeltek a szót. Később, mint világhíró tiroli népdalénekesek rengeteg koncerten arattak nagy sikert a dallal, Oroszországban és Amerikában. Sok-sok példányban fogyott az ismeretlen szerzőjű dal kottája és szövege. A porosz király, IV. Frigyes Vilmos vette fejébe, hogy ki kellene deríteni a megható dal eredetét. Azt lehetett csak tudni, hogy osztrák földön született, de Bécsben nem is ismerték.

1855-ben a salzburgi kórusigazgató, ki ismerte Grubert s így a dal keletkezésének történetét, fellebbentette a fátylat a titokról. Szerencsére Gruber még életben volt, 1863-ban halt meg Halleinben. A templommal szemben lévő házban lakott, háza kertjében temették el. A mai napig kegyelettel ápolják emlékét. Minden karácsonyeste sírja köré gyűlnek a helybeliek, és előadják a dalt. A város múzeumban őrzik az eredeti partitúrát és a gitárt, amelyen a híres dallam született.

A gyenge egészségű Mohr már sokkal előbb, 1848-ban meghalt,

Wagrain község vikáriusaként. Jóval később felállított, kovácsoltvas, angyalok díszítette síremlékén halhatatlan dalának kezdősorai ölelik körül a nevét. Méltó megemlékezésül a templom orgonáját is róla nevezték el. Nem áll már a régi oberndorfi templom sem, 1899-ben elsodorta az ár. Helyére 1937-ben hatszögletű kápolnát emeltek. A *Csendes éj*-emlékkápolna színes üvegablakai megörökítik a gitáros Grubert, az írotollat tartó Mohrt. Az ének, mely szinte a karácsony himnuszává vált, idén is felcsendül szentesete Oberndorfban az éjféle misén. Abban a kis faluban, ahonnan csaknem kétszáz esztendeje világhódító útjára indult.

(L. I. – SZF. 96. 12. 24.)

Ennyi a Karácsony?

A hangulat utánozhatatlan.

Harangszó, ének, csengettyű, tilinkó.

Minden szív boldog, békés bódulatban

Ugrál, lengedez – ódon bársony-hintó.

Pazarló bőség, jó szó, szép ajándék.

Nincs ára most a meglepetéseknek.

Fegyverszünet, andalító barátság.

Kik eddig öltek, két napig ölelnek.

Meghatódunk, nem ismerünk magunkra.

Az egész világ belefér szívünkbe.

Kit pokolra kívántunk, simogatjuk.

Angyalt mutat az önvizsgálat tükre.

De ha lehull az álarc, és a fáról

Lepereg tű és dísz, és tar karokkal

Kapna utánunk, kisiklunk kacagva.

Egymás torkának esünk két marokkal.

Eltelik újra jó tizenkét hónap:

Mi háborúzunk végkimerülésig,

S felhánytorgatjuk majd, türelmünk

fogytán:

A várva várt karácsony meddig késik?!

Gerzsenyi Sándor

Olvasóink írják

Szeretettel köszöntjük a Jó Pásztor Alapítvány és hasonlóan szép nevű lap munkatársait. Köszönjük azt a hatalmas szolgálatot, amelyet az Alapítvány sok területén végeztek. Minden szolgálatot végző testvér életére Isten áldását kívánjuk.

Köszönjük az Úrnak, hogy „Érik a gyümölcs” – és azt is, hogy Ő érleli a Lélek gyümölcseit is, törekszünk arra az engedelmségre, mellyel a Lélek gyümölcsei meg tudnak teremni életünkben.

Örömmel olvastuk Gerzsenyi Sándor testvér verseit, és emlékezéseit a fiatalkori nyarakra – hasonló nyarakra emlékezem gyermekkoromból én is, bár sokkal kevesebb sikerrel. Mégis úgy gondolok vissza a kerti munkákra, aratásra... stb., hogy annak nehézségei, fáradalmai – különleges tapasztalatokkal gazdagítottak meg, és sokat köszönhetek annak az életformának, amelyet ma már kevesen ismernek. Tudom, hogy a mai fiataloknak is van élet- és lélek-gazdagító élménye más módon – ma is engedelmség szükséges hozzá.

Köszönjük a remek beszámolókat a táborról, konferenciáról... Mindért Istené legyen a dicsőség! Az Úr Jézus áldása legyen mindnyájótokkal – mindenkor!

(Gulyás Annuska és Ernő, Bp)

Nagyon szeretem Gerzsenyi Sándor testvér írásait és Almási Mihály testvér magvas vezércikkeit. Mindezeket túl nagy-nagy tiszteletben tartom őket azért, mert megemlékeznek a régi lelkipásztorokról, többek között Kovács Imre és Czine Ferenc testvérekről is. Ez utóbbi azért is nagyon kedves számomra, mert ő vett fel engem tagnak a gyülekezetben annak idején. Sajnos a bemerítésemkor már

nagyon beteg volt... Nagy szeretettel gondolkodom a szolgáló testvérekre, köszönöm az ajándékkönyvet, és az Úr áldását kívánom mindazokra, akik a gyerektáboroztatásban aktívan szolgáltak ezen a nyáron is.

(Imre Ferencné, Bp.)

Köszöntöm a lap munkatársait. Hálás vagyok a rejtvényekért. Áldja meg az Úr Sajben Klárát, hogy még sok rejtvényt készítsen nekünk!

(Gothárd Dóra, Budakeszi)

Nagyon szeretem a Jó Pásztor lapot, mind az írásokat, mind a rejtvényeket. De sajnos elszomorított az a tény, hogy a 7. számban nem találtam a nevemet a rejtvényfejtők névsorában. Pedig „jó” megfejtést küldtem be, a keresztrejtvény és a kvíz kérdésekre válaszolva is! Tudom, tévedni emberi dolog... de hiszem, hogy ezentúl majd minden illendően és rendben történik. Továbbra is imádkozom a szerkesztőség minden munkatársáért.

(Kovács Sándorné, Miske)

Kedves Rejtvényfejtők! Csak azok nevét tudjuk közölni a megfejtést beküldők névsorában, akiknek levele a megadott határidőn belül beérkezik postai, vagy elektronikus úton. Bár viszonylag ritkán fordul elő, hogy egy-két levél későn, vagy egyáltalán nem érkezik meg, de sajnos, ilyen is van... Elnézésüket kérjük.

– a szerk. –

„...Köszönjük a konferenciai énekfüzetet. Így folytathatjuk Jó Atyánk dicsőítését a tábor résztvevőivel. Habár úgy tűnik, mint a földrengések utáni rezgések, mégis azzal a tudattal tesszük, hogy Mennyei Atyánk mindig a jelenben van, ezért Önála együtt zengjük e kedves énekeket... Imáinkban hozzuk az Úr elé a szerkesztőség munkáját, és szeretettel gondolunk rátok...

(Rausz János és Rózsika, Léva – Szlovákia)

SZÜLETETT NÉKTEK A HÍD

Kellett a Híd!

*A túlpárt messze volt nagyon,
s a Víz sötét, zúgó, hideg.
Szívünk a bánat bús ködétől
megterhelt és beteg nagyon-nagyon.
Éreztük mi régóta már,
hogy ott,
a nagy folyón túl napsütötte tájak
és végtelen, boldog terek
varázsa hív.*

De jaj, a nagy vizek!

De jaj, a messzeség!

De jaj, szegény, kicsiny magunk!

Kellett a Híd!

*Szívünk alélt volt, szinte már halott
a vad hidegtől, gyilkos félelemtől,
amikor egyszerre hirtelen
a két part összeért.*

A két part karja összeért.

A két part összeért a Híd-ban,

tebenned, Krisztusom, tebenned.

Akkor éjszaka volt.

Az égen tüzes csillagok legeltek.

A földön szelíd báránycsordák heverésztek.

A sűrű csöndben

egy pásztorgyerek tilinkója sírt.

Fölötte lágyan, mégis messzehangzón,

a túlparról a földre érkezett

fényes angyalhad énekkara zengett.

Átjöttek ők a nagy folyón,

hogy hírt adjanak – szegény

sóvárgóknak –

a Hídról.

a Híd-ról, aki van

a Híd-ról, aki lesz,

a Híd-ról, aki mindig itt marad már

két part között, hogy rajta

átmehessünk

oda, hol örök nap világol,

és boldogság

és béke van, örök.

Kellett a Híd!

Az éjszakának vége.

A vén Folyó hunyázkodón, sután,

nedves orrát, mint megszelídült állat,

a Híd két roppant pilléréhez nyomja

s morog szelíden.

Gerzsenyi Sándor (1964)

MEGHÍVÓ

Adventi koncert a Kiskunlacházi Baptista Imaházban

Szeretettel várjuk adventi hangversenyünkre
2013. december 1-jén, vasárnap délután 16 órakor
a Kiskunlacházi Baptista Imaházban
(Kossuth Lajos utca 84.)

*Kezdjük együtt a várakozást és felkészülést
Krisztus születésének ünnepére adventi énekekkel,
zenével, verssel és igei gondolatokkal!*

Közreműködik:

- Szappanos Tibor – a Magyar Állami Operaház magánénekes
- Kanizsár Noémi – zongoraművész, a Bartók Béla Zeneművészeti Szakközépiskola tanára
- Tóth Sámuel Csaba – zongoraművész
- Taligás Tímea – vers
- Bazsinka Ivett Éva – ének
- ifj. Bazsinka József – tubaművész, a Junior Prima Prímissima Díjas In Medias Brass tagja
- A Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Kamarakórusa

Műsor:

- Lisznyay Gábor: Ó jöjj le, Messiásunk
- Csomasz Tóth Kálmán: Várj ember szíve készen!
előadja: a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Kamarakórusa
- Johannes Brahms: Négy komoly ének,
4. tétel: „Ha emberek, vagy angyalok nyelvén szólok is”
ifj. Bazsinka József – tuba, Tóth Sámuel Csaba – zongora
- Frédéric Chopin: Op. 28-as C-dúr, H-moll, A-dúr prelúdium
Tóth Sámuel Csaba – zongora
- Kodály Zoltán: Adventi ének
előadja: a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Kamarakórusa
- Taligás Tímea – vers
- Spirituálé: Jézus visszajön
előadja a Pesterzsébeti Baptista Gyülekezet Kamarakórusa
- Michael W. Smith: Agnus Dei
Szappanos Tibor és Bazsinka Ivett Éva – ének
- Charles Gounod: A Messiás
Szappanos Tibor – ének, Kanizsár Noémi – zongora

A koncertre a belépés díjtalan

Mennyből az angyal...

*Mihozzánk sokszor eljött már
a karácsonyi kedves Angyal.
Itt is maradt közöttünk néha
valameddig,
míg rá nem ijesztettünk
idétlen és indulatos
viselkedésünkkel.
Mert mikor látta szegény,
hogy „nem vagyunk mi angyalok”,
egýáltalán! –
tova-lebbent szomorúan,
és csalódottan itt hagyott.
Mintha csak azt mondta volna:
maradjatok balga birkáitok között...*

*Ma újra kísérletet tesz nálunk.
Ha egy kicsit
egészen csendben lennénk,
hallhatnánk, hogy lágyan átsuhan
a karácsonyfa kedves díszei
és csöndes ágai között.
De meddig tart vajon
az áldott, angyali
és bárányfelhős békességünk?*

*Dicsőség! – mondja ő.
Békesség! – mondom én.
Aztán hamarosan össze-elegyitem
e kettőt, balgán, tudatlanul.
Őrizze ő a békességet,
a dicsőség viszont enyém legyen,
a hatalommal, győzelemmel együtt!*

*Néz egy nagyot, megilletődve,
megcsóválja tündérhajjal borított,
tündöklő, szép fejét,
és el-emelkedik.
Hamarosan felülről integet.
Hallani vélem, mintha csak
azt suttogná szomorkás mosollyal:*

*Jövöre újra itt leszek, ha élünk, azaz
hogyha éltek még, szegénykéim!
Mert így, ahogy ti –
még élni sem lehet!
Nem érdemes.
Ballagjatok vissza a mezőre,
és várjatok,
míg újra felragyog az ég,
s hangzik a szózat
a szent Messiásról,
hogy született néktek.
De most már hadd születne
egyedül csak tinéktek!
A békéjével együtt...*

Gerzsenyi Sándor

KARÁCSONY CSODÁJA

*A nagy Mindenségben
csak porszemnyi a Földön,
a porszemnyi Földnek
kicsiny országában,
a kicsiny országnak
kicsi városában,
a kicsi városnak
kis istállójában
karácsony éjjelén
kisgyermek született.*

*Gyenge kicsi gyermek,
hogy mindenünk legyen,
hogy minden könnyünknek
letörölje legyen,
minden bűniünk-bajunk
eltörölje legyen
minden ellenségünk
megrontója legyen,
hogy mind e világnak
Szabadítója és
békessége legyen!
Mindent újjá tegyen!*

Túrmezei Erzsébet

KVÍZKÉRDÉSEK

A feladványt készítette: dr. Sajben Klára

Beküldési határidő: 2014. január 31.

A helyes válaszok mellé kérjük beküldeni a pontos igehely megjelölést is.

1. Ki mondta: úgy látom az embereket, mintha valami fák volnának, amelyek járkálnak.

- a) Jótám meséje a királyt választó fákról
- b) Zakariás egyik látomása
- c) A betsaidai vak mondta
- d) Dávid mondta, mikor megöregedett és szemei már homályosan láttak

2. Milyen évszakra esett a templomszentelés ünnepe?

- a) tavasz
- b) nyár
- c) ősz
- d) tél

3. „Csíkos lábúakat, pettyeseket és tarkákat ellett a nyáj” – mikor történt mindez?

- a) Amikor Jákób legeltette Lábán juhait
- b) Az Ábrahám által Abiméleknek adott juhokról van feljegyezve
- c) A Dávid által őrzött nyájáról van feljegyezve
- d) Jób gazdagságának leírásában szerepel a juhok sokfélesége

4. Kiről van feljegyezve, hogy hozzáragadt a keze a kardhoz?

- a) Józsué, amikor Aj városát ostromolták
- b) Sámson, amikor tízezer filiszteust ölt meg
- c) Dávid egyik vitéze, Eleázár harcolt így a filiszteusok ellen
- d) Gedeon, amikor a 300 fős seregét irányította

5. Hány éneket szerzett Salamon?

- a) 720
- b) 1005
- c) 1500
- d) 3000

6. Kinek szólt ez: „Vizet is mérték szerint igyál”?

- a) Zakariás
- b) Ezékiel
- c) Timóteus
- d) Dávid

7. Ki volt, aki mezítelenül, saru nélkül járt három esztendeig?

- a) Elizeus
- b) Jeremiás
- c) Ézsaiás
- d) Keresztelő János

8. Ki prófétált így Babilon pusztulása felől? „Futár futár után fut”?

- a) Ézsaiás (32. rész)
- b) Ámós (3. rész)
- c) Sofóniás (2. rész)
- d) Jeremiás (51. rész)

9. Mi volt a neve a bal oldali oszlopnak Salamon templomában?

- a) Boáz
- b) Uri
- c) Jákin
- d) Sion

10. Ki építette Samária városát?

- a) Áháb
- b) Semer
- c) Omri
- d) Nimród

11. Melyik város volt a papok városa Sámuel könyvében?

- a) Leviticus
- b) Nób
- c) Síkem
- d) Ciklág

12. Mi volt a közös ezekben az asszonyokban: Sára, Rebeka, Ráchel, Anna?

- a) Mind későn ment férjhez
- b) Egyik sem tudott főzni
- c) Mindnek csatában esett el a férje
- d) Mind meddő volt

Az előző feladvány helyes megfejtése: 1. Roboám, (1Kir. 12), 2. Zakariás, (Zak 1:18-20), 3. Sinai hegy, (2Móz 19:12-13), 4. Noé, (1Móz 7:16), 5. Bárák, (Bír 4:8), 6. Jézabel, (2Kir 9:30-33), 7. Rebeka, (1Móz 27), 8. Kóré, Dátán és Abirám, (4Móz. 16:1), 9. Jázon, (Csel 17:5), 10. Onézimus, (Filemon 12), 11. Mikál, (2Sám 6:16), 12. Agabosz, (Csel 21:10-11), 13. Pál, (Csel. 9:25)

A megfejtést beküldték: Fodor Boglárka (Békés), és további 59-en, (Lásd a keresztretjvényt megfejtők névsorában a csillaggal jelölt neveket.)

Gratulálunk!

A Lacházi Baptista Gyülekezet weblapja elérhető a www.lachaza.baptist.hu címen. Kérjük, látogasson el a honlapra!

GYEREKREJTVÉNY

Kata már készült a karácsonyra, és betűkockáiból egy karácsonyi bibliaverset rakott ki. Kisöccse, Peti véletlenségből lesodorta a kockákat az asztalról, de nem tudta helyes sorrendben visszarakni. Ezt rakta ki:

Ü L T E T T E M

V I T A T

Z E N E

K Ü S Z K Ö D Ő

Segítsetek Petinek összerakni a helyes bibliaverset, és azt is írjátok meg, hogy hol található ez a Bibliában.

Beküldési határidő: 2014. január 31.

A feladványt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése: GENEZÁRET-TÓ.

A hozzá kapcsolódó legismertebb események: 1. Csodálatos halfogás; 2. Ezt a tavat csendesítette le Jézus; 3. Jézus ennek a tónak a vizén járt; 4. Ennek a tónak a partján tanított sokszor Jézus, és betegeket gyógyított; 5. Jézus feltámadása után ennek a tónak a partján kérdezte meg Pétert háromszor, hogy szereti-e őt.

Helyes megfejtést küldtek be: Kiss Pálma Virág (Szigethalom), Lomjánszki Zsuzsa (Kiskőrös), Pintér Géza (Bp.), Pintér Viktor (Bp.)

Gratulálunk!

KI ÉRTHETI MEG?

*Ki értheti meg, ki foghatja fel,
hogy Krisztus a földre mint gyermek jött el?*

*Se ember a földön, se a menny anyyala
nem lenne rá képes, csak Isten maga.*

*Kiben volna annyi tűrő szeretet,
hogy bűnből megmentsse az embereket?*

*Szívünk ámulattól, hálától remeg:
S ember, se angyal: Isten tette meg!*

*Ki mossa fehérre, tisztára szívünk?
Ki nyit a mennyekbe utat minékünk?*

(Ismeretlen szerző után németből fordította Túrmezei Erzsébet)

ADVENTI ÉJSZAKA

Fehér hótakaró
ezüst fénytakaró,
valót eltakaró.

Mintha nem volna más,
csak ez a ragyogás
titokzatos, csodás.

Nincsen se hang, se zaj,
nincsen se seb, se baj,
se sóhajtás, se jaj...

Se bűn, se szenny, se sár,
se kín, se könny, se kár,
csak hó és holdsugár.

Hiszen így volna jó,
de nem ez a való.
csal a fénytakaró.

Alatta szenvedés,
szenny, sár ... elfödni és
elrejtteni kevés

a hó és holdsugár.
De valakire vár
a holdfényes határ.

S ez az adventi, mély,
havas és holdas éj
titkot tud: Jön! ... Ne félj!

Túrmezei Erzsébet

JÓ PÁSZTOR

**Kiadja: JÓ PÁSZTOR KÖZHASZNÚ
ALAPÍTVÁNY**

PMB 12. PK 60.255/2002/4.

Számlaszám:

11742252-20061533 OTP Bank Rt.

Adószám: 18696619-1-13

Tel.: 06-20/886-0845

Fax: 06-24/468-108

Levelezési cím: 1431 Budapest, Pf. 171

E-mail cím: jopasztor@baptist.hu

www.jopasztor.baptist.hu

Felelős szerkesztő és kiadó:

Dr. Almási Mihály

Irodalmi szerkesztő: Gerzsényi Sándor

Zenei szerkesztő: Tóka Szabolcs

Nyomás: Mátyus Bt.

HU ISSN 1786-268X

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	
13			14			15				16		
		17				18				19		
20	21			22	23				24			
	25			26					27			
28			29						30			31
32		33			34			35		36		37
		38			39				40			
41	42			43				44	45			46
47			48			49		50				51
52		53			54			55		56		
57				58					59			60
61				62				63	64			
65			66					67			68	69
									70			

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtendő igevers részei a **vízszintes 1, függőleges 5, vízszintes 70, függőleges 28 és vízszintes 38** alatt találhatóak. Megfejtendő az igevers és az igehely.

A rejtvényben szereplő nevek az új fordítás szerint kerültek beírásra, az ettől való eltérést külön jelezzük.

Vízszintes: 1. A megfejtendő igevers első része 5. A megfejtendő igevers ötödik része 13. Az ő nemzetsége földjén hívta el az Úr Gedeon 15. Próféta aki Jósafát ellen profétált 17. Internetes napló 18. Saul házi szolgálója (Kár.ford). – fordítva 19. Budapesti sportegyesület 20. Van ilyen hold 22. Ézsau felesége 24. Amálekita király, akinek Saul megkegyelmezett, pedig nem kellett volna 25. Noszogató szócska 26. Á–val végén: Ábrahám második felesége 27. Pest megyei település 28. Szolmizációs hang 29. ... - fül 30. Kén, bór és jód vegyjele 31. Kiad egynemű betűi 32. Saul fia, aki 7 évig uralkodott, aztán Dávid emberei megölték 35. Többes számú személyes névmás 36. Tenni – ford. 38. Az Úr évében latin rövidítése 39. Abigail volt a felesége 40. Okul egynemű betűi 41. Nem az első, nem is a második 44. Dávid nagybátyja (Kár.ford.) 47. Melegség – ford. 48. Sárga színű kémiai elem – ford. 50. Az álmok kezdete! 51. Kátél! 52. Csúsós – ford. 54. Ruth anyósa 56. Olasz folyó 57. Táborhely a pusztai vándorlás során, ahol 12 forrás és 70 pál-

mafa volt 58. A-val a végén: Havilá földjének egyik terméke 59. Ennél a dombnál volt a midjániták tábora Gedeon idejében 61. Ige betűi keverve 62. A tummimmal együtt sorsvetésre használt eszköz volt 63. „Az” újság 65. Ő vitte hírül Dávidnak, hogy Saul megölette a papokat 67. Meleg éghajlatról származó gyümölcs, alligatorkörtének is nevezik **70. A megfejtendő igevers harmadik része**

Függőleges: 1. Nagyon csipett 2. Kutya 3. Ebben a városban ölette meg Nabukodonozor Cidkijjá (Sedékiás) király fiait 4. Az egyik évszakhoz illő 5. A megfejtendő igevers második része 6. Európai nép 7. Király, akit Józsué legyőzött Gibeonnán 8. Különleges 9. Szerbia egyik legnagyobb városa 10. Egymást követő betűk az abc-ben 11. Római 1000 12. Itt lakott Márta, Mária és Lázár 14. Zóna fele! 16. Vízyűjtő gátján keresztül vezető, fedett csatorna, mely az összegyűjtött víz kibocsátására szolgál 18. Fúvós hangszer – ford. 21. Sét fia 23. Közlekedésre használt felület 24. Bárak atyja 26. Etiópia régi, bibliai neve 27. Ezékiás király anyja 28. A megfejtendő igevers negyedik része 29. Noé leszármazottja, a szigetlakó népek egyike 30. Ide küldte Jézus megmosakodni a vakon született embert 33. Hím kecske 34. Tákolmány része! 35. Méregtelenítő szerv 37. Vízvételre szolgáló hely 42. Ennek az asszonynak a nevével azonosítja Jeruzsálemet Ezékiel példázata 43. Középkori sóbányászati központ a mai Románia területén 45. Holland és olasz autójel 46. A völgy,

ahol Ákánt megkövezték 49. Csupa! 53. Egy másik csapatot megfoszt a továbbjutás lehetőségétől 54. Ollóval vágó 55. Egyiptomi város, ide való volt József felesége 56. Kutyasétáltató kellék 58. Csomópontok és kapcsolatok halmaza 59. Efraimi férfi, akinek az anyja házi bálványokat csináltatott, és hozzá papot is foglalkoztatott (Kár.ford.) 60. Dísz 62. Társ és könyv is van ilyen 64. Téli csapadék 66. Pánt közepe! 67. Józsué addig nem eresztette le kezéből a dárdát, amíg ezt a várost teljesen le nem győzték 68. Van ilyen vad 69. Vés – ford.

Beküldendő az igevers és az igehely.

Beküldési határidő: 2014. január 31.

A rejtvényt készítette: Dr. Sajben Klára

Az előző rejtvény helyes megfejtése:

„Enyém az erdő minden vadja, és ezernyi hegynek minden állata.” (Zsoltár 50,10)

Helyes megfejtést küldtek be:

Lomjánszki Jánosné* (Órbottyán), Kovács Bálint* (Újkígyós), Polányi István* (Bp), Polányi Károlyné* (Bp), Spangenberg Rudolf* (Komló), Lőrincz Jánosné* (Bp), Nuszbaum Ferencné* (Gödöllő), Kiss Antal* (Gyula), Kisné Ady Éva* (Békés), Szirbucz Mihályné* (Kétegyháza), Lovász Mihály* (Kiskőrös), Majosi Sándorné* (Bakonszeg), Marton András* (Bp), Schmal Henrikné* (Balatonszemes), Bató Tiborné* (Ócsa), Rózsa Tiborné* (Kiskőrös), Sándor Mária* (Bp), Szegedi Gyuláné* (Kiskőrös), Ádám Lászlóné* (Sajószentpéter), Nagy Sándorné* (Berettyóújfalú), Gyarakai Lászlóné* (Békés), Surányi Pál Istvánné* (Dunaharaszti), Dan János* (Békés), Laskovicsné Pintér Etelka* (Isaszeg), Varga Lajosné* (Isaszeg), Döme Károlyné* (Zirc), Kustán Jánosné* (Dunaújváros), Ilyésné Katona Ibolya* (Pécel), Vajda Jánosné* (Orgovány), Sáfró János* (Pécel), Sóvágó Antal* (Hajdúböszörmény), Némethné Tóth Eszter* (Kaposvár), Kovács Imréné* (Räckeresztúr), Kovács Sándorné* (Miske), Bolesányi Jánosné* (Kiskőrös), Gyarakai Mihályné* (Békés), Mihály Sándor* (Szada), Gaál Miklósné* (Tard), Dobner Béláné* (Bp), Tóthné Szűcs Csilla* (Békés), Horváth Béláné* (Szada), Petrik Ádámné* (Órbottyán), Hégyel Béláné* (Békés), Barát Imréné* (Nyíregyháza), Tulkán Péterné* (Kétegyháza), Kerekes Béláné* (Mágocs), Barna Rezsóné* (Pécel), Kissné Kovács Valéria* (Hajdúböszörmény), Vincze Jolán* (Domoszló), Gothrád Dóra* (Budakeszi), Bathó Erzsébet* (Rév-Komárom), Horváth Jánosné* (Fadd), Barta Gyuláné* (Mezőkövesd), Tóth Antal* (Hajdúböszörmény), Hégyel Ferenc* (Dunaharaszti), Nyári István Lászlóné* (Kaposvár), Forrás Ferenc (Bp), Török Sándor (Debrecen), Simon Zoltánné (Bp), Lomjánszkiné Torgyik Zsuzsanna (Kiskőrös), Trenka Józsefné (Nógrádmegyer), Kovács Sándorné (Kiskőrös), Papp József (Szomolya)

Könyvjutalomban részesült: Simon Zoltánné (Bp), Kovács Sándorné (Kiskőrös), Kissné Kovács Valéria (Hajdúböszörmény) Nuszbaum Ferencné (Gödöllő), Kisné Ady Éva (Békés)

Gratulálunk! Jutalmukat postán küldtük el.